

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

" Υμείς έστε το φώς του κόσμου "

Η Εκκλησία μας σήμερα εορτάζει τους Πατέρες που έλαβαν μέρος στην τετάρτη Οικουμενική Σύνοδο, η οποία ασχολήθηκε και αποφάνθηκε οριστικά για την ένωση των δύο φύσεων του Χριστού. Το ευαγγελικό ανάγνωσμα πού διαβάζεται σήμερα στους Ναούς είναι αφιερωμένο σ' αυτούς και είναι από την επί του Όρους Ομιλία του Κυρίου μας. Ο Θεάνθρωπος ονομάζει τους μαθητές Του φώς του κόσμου. Ας δούμε πιο αναλυτικά τα λόγια αυτά του Χριστού.

Το παράδειγμα του φωτός τι υπονοεί;

Ο Κύριος χρησιμοποίησε για τους μαθητές Του το παράδειγμα του αλατιού (Ματθ. 5,13) και του φωτός. Το παράδειγμα του φωτός είναι το υψηλότερο. "Όταν λέγει πώς ή πόλη πού είναι πάνω στο βουνό, δεν μπορεί να κρυβεί, θέλει να τους τονίσει "άκριβειαν του βίου", καθαρή ζωή", λέγει ο Χρυσόστομος. Τους διαπαιδαγωγεί να είναι εναγώνιοι στη ζωή τους, να έχουν στραφεί τα μάτια όλων των ανθρώπων επάνω τους και να αγωνίζονται ενώπιον όλης της οικουμένης.

Ο Χριστός άναψε το φως της χάριτός Του μέσα μας. Η δική μας προσπάθεια έγκειται να διατηρήσουμε το φως αυτό άσβεστο. Η λαμπρότητα της ζωής μας έχει επίδραση στους άλλους. Απόλυτο φως είναι ο Χριστός πού μάλιστα είπε για τον εαυτό Του, πώς είναι "το φως του κόσμου" (Ιω. 8,12). Φως και φωστήρες είναι με σχετική έγνοια και οι πιστοί και οι άγιοι. Ο απόστολος Παύλος γράφει: "ήτε γαρ ποτέ σκότος, νυν δε φως εν Κυρίω ως τέκνα φωτός περιπατείτε" (Εφ. 5,8). Ο ίδιος θα πει σε άλλη του επιστολή για τους πιστούς πώς είναι "φωστήρες εν κοσμώ, λόγον ζωής επέχοντες" (Φιλιπ. 2,15-16).

Η Εκκλησία είναι το φως του κόσμου

Πράγματι ο Κύριος είναι φως, πού οδηγεί τους ανθρώπους από την πλάνη στην αλήθεια, από την αμαρτία στην αρετή, πού φωτίζει το ηγεμονικό (το νου) του ανθρώπου. Επίσης το έργο του Χριστού το κάνουν κι οι πιστοί. Ένας σύγχρονος θεολόγος θα το πει αυτό χαρακτηριστικά: Η σωτηρία δεν είναι μια απλή ατομική υπόθεση, ούτε περιορίζεται σε κάποιο στενό κύκλο "εκλεκτών", αλλά προσφέρεται σ' όλο τον κόσμο. Η σωτηρία δεν είναι ένα είδος πνευματικότητας, αλλά είναι ή αντίθεση σε κάποιο δαιμονικό κατεστημένο, στο σκοτάδι και στην αποσύνθεση.

Η Εκκλησία είναι το φως του κόσμου. Αυτό σημαίνει την καθολική και παγκόσμια ευθύνη της, αλλά και την ευθύνη του καθενός μας. Δε ζούμε για τον εαυτό μας ή για έναν ορισμένο κύκλο εθνικό, ιδεολογικό, θρησκευτικό· ζούμε για τα αδέρφια μας παντού πάνω στη γη, όσο κι αν διαφέρουν από μας κι όσο κι αν μας αντιμάχονται. Ο Χριστός είχε πει στους μαθητές του το εξής σπουδαίο παράγγελμα· "και έσεσθέ μοι μάρτυρες εν τε Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμάρεια και έως εσχάτου της γης" (Πράξ. 1,8). Μέχρι και στο τελευταίο μέρος της γης οφείλουμε να ανάψουμε το φως του Χριστού. Ο Ησαΐας αναφέρεται στον Πατέρα πού απευθύνεται στο Μεσσία και του λέγει· "Ίδού δέδωκά σε εις διαθήκην γένους, εις φως εθνών του είναι σε εις σωτηρίαν έως εσχάτου της γης" (49,6). Το φως των εθνών, πού είναι ο Χριστός, οφείλει ή Εκκλησία με τους πιστούς να το μεταδώσει στα πέρατα της γης. Οι πνευματικοί άνθρωποι πού καθαρίζουν συνέχεια τον εαυτό τους με πόνους για την αγάπη του Θεού, πού ταπεινώνουν τη σάρκα τους με διάφορες ασκήσεις, πού με την προσευχή και τη μελέτη γεμίζουν το νου τους με φως, αυτοί πού γνώρισαν τους λόγους των όντων και ξεπέρασαν κάθε αίσθηση του κόσμου, αυτοί μπορούν να κηρύξουν το Χριστό και να μεταδώσουν το φως του Ευαγγελίου, λέγει

ο όσιος Νικήτας. Προς αυτούς απευθύνεται ο Κύριος, όταν λέγει: “Υμείς έστε το φως του κόσμου” (Ματθ. 5,14).

Το χρέος των πιστών

Μεγάλη είναι ή ευθύνη των πνευματικών ταγών της Εκκλησίας μας, αλλά και των απλών πιστών στη διάδοση του ευαγγελικού μηνύματος. Επίσκοποι, κληρικοί, λαϊκοί πού γνώρισαν το φως του Ευαγγελίου και το βίωσαν, μεταδίδουν και στους άλλους το βίωμά τους. Αντίθετα, εάν αυτοί πού είναι ταγμένοι να στέκονται “επί την λυχνίαν” (όπ.π. στίχ.15) δείχνουν αδυναμία ως προς την πίστη, τότε καθυστερεί ο ευαγγελισμός των ανθρώπων και επέρχεται μάλιστα και σκανδαλισμός στις ψυχές τους. Οι αμαρτίες μας και ή κακή προσωπική μας ζωή ενεργεί αρνητικά στους ανθρώπους πού δε γνώρισαν το Χριστό. Ας φροντίσουμε να έχουμε συνέπεια λόγων κσί πράξεων, ώστε να ανάπτεται συνεχώς το σωτήριο φως της διδασκαλίας του Κυρίου σ’ όλη τη γη.

Άρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ε 14-19)

Οι χριστιανοί φως του κόσμου

Είπει ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς · **Υμείς έστε τό φώς του κόσμου** · ού δύναται πόλις κρυβήναι, επάνω όρους κειμένη · ουδέ καιύσιν λύχνον και τιθέασιν αυτόν υπό τον μόδιον, **άλλ’ επί την λυχνίαν**, και λάμπει πάσι τοίς έν τή οικία. Ούτω λαμψάτω το φώς υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ίδωσιν υμών τα καλά έργα, και δοξάσωσι τον Πατέρα υμών τον εν τοις ούρανοίς. Μή νομίσητε ότι ήλθον καταλύσαι τον νόμον, ή τους προφήτας, ουκ ήλθον καταλύσαι, αλλά πληρώσαι. Αμήν γαρ λέγω υμίν, Έως αν παρέλθη ο ουρανός και ή γή, ώτα έν, ή μία κεραία ού μή παρέλθη από του νόμου, έως άν πάντα γένηται. Ός εάν ούν λύση μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων, και διδάξη ούτω τους ανθρώπους, ελάχιστος κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών ός δ’ άν ποιήση και διδάξη, ούτος μέγας κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Είπε ο Κύριος στους Μαθητές του: "**Σεις είστε το φως του κόσμου**· δεν είναι δυνατόν να κρυφτεί πόλη που βρίσκεται πάνω σ ένα βουνό. Ούτε ανάβουν λυχνάρι και το τοποθετούν κάτω από το μόδι, αλλά πάνω στο λυχνοστάτη και έτσι λάμπει σε όλους, πού βρίσκονται στο σπίτι. Έτσι πρέπει να λάμπει το φως σας εμπρός στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον Πατέρα σας πού είναι στον ουρανό. Μην νομίσετε ότι ήλθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήλθα να καταργήσω, αλλά να συμπληρώσω. Αλήθεια σας λέγω, έως ότου παρέλθει ο ουρανός και ή γη, ούτε ένα γιώτα ή μια οξεία δεν θα καταργηθεί από τον νόμο, μέχρις ότου γίνουν όλα. Εκείνος, λοιπόν, πού θα παραβεί μια από τις εντολές αυτές τις ελάχιστες και διδάξει τους άλλους να κάνουν το ίδιο, αυτός θα ονομασθεί ελάχιστος στη βασιλεία των ουρανών, ενώ εκείνος πού τις εφαρμόζει και τις διδάσκει, αυτός θα ονομασθεί μέγας στη βασιλεία των ουρανών.